

OPONENTSKÝ POSUDEK

na písemnou práci BcA Ondřeje Valenty

Písemná magisterská práce Ondřeje Valenty nese název *Specifika hry současných jazzových pianistů USA a Evropy*. Text je psán přehledným jazykem, obsah a forma drží věcně pohromadě, odborná část práce dokazuje autorovu profesionální zkušenost se zvoleným tématem a také smysl pro detail.

Práce je rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou. Autor si pro své bádání vybral pět jazzových pianistů a to tři z USA (Aaron Goldberg, Aaron Parks, Robert Glasper) a dva z Evropy (Marcin Wasilewski, Jonah Nilsson). Na asi šedesáti stranách textu autor nastiňuje základní biografické údaje vybraných umělců, dále pak analyzuje jejich sóla a kompozice a u každého zkoumá jiné specifikum jeho hry. Toto formální rozdělení daného diplomního úkolu považuji za velmi dobře zvolené a zdařilé.

Samotný úvod práce je přehledně formulovaný a výstižně nastiňuje podstatu diplomové práce. Velmi sympatický je autorův osobní vklad na téma "Co je jazz? "

V teoretické části jsou dobře a výstižně zpracované biografie všech vybraných umělců, které čtenáři srozumitelně přiblíží, proč právě autor zvolil tyto umělce. Je zde zohledněn záměr reflektovat spojení tří světadílů, které sehrály roli při utváření jazzové hudby, i téměř generační příbuznost všech zvolených pianistů.

Až na drobné slovní neobratnosti jako je například neopodstatněné užívání amerikanismů v této odborné práci, považuji teoretickou část za výbornou.

Praktickou část tvoří analýzy sól, kde se autor snaží vystihnout charakteristické rysy a specifika hry zvolených pianistů a ty poté analyzovat. U každého však záměrně zkoumá jiné problematiky klavírní jazzové interpretace. Tuto strategii a uvedené příklady považuji za šťastně zvolené. Pár poznámek mám k samotným analýzám a to zejména v jejich odborném uchopení a hlavně v oblasti užívání odborné hudební terminologie, která je v tomto spise uvedena víceméně ve formě amerikanismů nebo slangových výrazů a jejíž detailnější vysvětlení v podstatě chybí. Tomu se dalo předejít zařazením seznamu vymezených pojmů před samotné analýzy. Výrazy jako leadsheety, flow, laidback, ghost notes a další se samozřejmě mohou v textu uvádět, ale bylo by podle mě dobré je buď přeložit, nebo nějak zaslíbeně vysvětlit.

Drobné poznámky mám v případě analýzy klavírní jazzové interpretace Roberta Glaspera. Na prvním příkladu autor zapomněl uvést tóninu celé skladby nebo zmínit, v jakém tonálním vztahu příklad analyzuje. Stačí místo termínu "nejasná tónina" použít termín "atonalita" nebo zvolený příklad rozebírat spíše vertikální analýzou souzvuku, než nástiněm funkční harmonie. Ta v tomto příkladě, jak jej autor uvedl, nemá význam. Drobné nesrovnalosti shledávám v dalším harmonickém rozboru, kde autor zcela přesvědčivě nevedl, kdy sólista používá akord m11 a kdy sus9, ačkoliv si to vytyčil jako jeden z analytických cílů.

Závěrem práce autor shrnuje současný fenomén v rozmanitosti uchopení problematiky klavírní jazzové interpretace a také konfrontuje tuto problematiku s fenoménem nových informačních technologií a jejich využití.

Očekával jsem však hlavně pojednání o osobním přínosu z vlastního dosavadního bádání, které bohužel autor nevedl.

I tak spatřuji práci Ondřeje Valenty za zajímavou a v rámci tohoto diplomního úkolu za velmi dobře zpracovanou.

V rámci obhajoby bych chtěl diplomantovi položit dvě doplňující otázky:

1. Jaký osobní přínos mu tato práce přinesla a jak a jestli jej nějakým způsobem využije ve své vlastní jazzové interpretaci.
2. Proč jako jednoho ze zástupců evropské klavírní hry zvolil Jonaha Nilssona a jak na něj působí jeho sóla, zvláště když mají přesně určený omezený počet taktů - jako připravená s ohledem na produkci skladby nebo improvizovaná?

Písemnou práci Bca Ondřeje Valenty *Specifika hry současných jazzových pianistů USA a Evropy* považuji za zdařilou.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

V Lysé nad Labem, 22.6.2020, MgA. Tomáš Sýkora